

Az elidegenedés

A XX. SZÁZAD URALKODÓ ÉLMÉNYE

Az a feladatod, hogy összeírd, milyen körülményeket, jellemzőket mutat be a Gusztáv elidegenedik című animációs film az elidegenedéssel kapcsolatban!

Alább egy ilyen fogalmazásra láthatsz példát.

A film a monoton, futószalagszerű munka bemutatásával kezdődik – mintha az ember csak egy csavar lenne a gépezetben, aki nem fontos, mert egy másik csavarral helyettesíthető. Mindenki ugyanazt csinálja, ugyanabban az időben és ugyanúgy. Mintha nem is emberek, hanem gépek lennének. Az egyéniség nem számít, csak a funkció a fontos.

A gyárból kifolyó tömeget teljesen homogénnek, egységesnek ábrázolják. Ez azt jelzi, hogy nincsenek egyének. Mindenki a tömeg része.

Gusztáv partra vetett ebihalként ábrázolva jön ki. Ez is jelzi a fojtogató léghőz, és utal a magányosságra is, valamint arra, hogy az ember elállatiasodik ilyen körülmények között.

Az utcán sétálás jelenete jól mutatja, hogy mindenki érzéketlenül megy, siet előre, miközben könyököl és belerúg a másikba. A film egymásnak koccanó golyókká alakítja át az embereket. Ez is utal arra, hogy az emberek lélektelenné válnak, mint a tárgyak. Gusztáv ezt eleinte elszenvedti, majd dühében ő is ilyen érzéketlenné és agresszívvá válik.

Az éttermi jelenet is a monotonitást és a gépekké váló emberek lélektelenségét illusztrálja.

A nagyméretű, nyomasztó városi forgalom fojtogató és elszigeteltséget kiváltó hatását is jól érzékelteti a film a ragadozó halakkal körülvett magányos sziget hasonlatával.

Az újságos bódében ülő hölgy nem is vesz tudomást Gusztávról.

Gusztáv újságolvasás közben egyre idegesebbé válik. (Valószínűleg a semmitmondó cikkek és hírek miatt.)

Az emeletes ház ablakaiból kinéző nyomasztó és közönyös arcok tovább növelik Gusztáv feszültségét. Közvetlenül a szomszédságában valaki felakasztva lóg, de a kamera úgy siklik át rajta, mint a többi lakón, mintha semmi jelentősége nem lenne. Gusztáv is kinéz az ablakon, közönyös tekintettel.

Mikor lenéz, az embereket mászkáló legyeknek látja. (Ez a kép is a lélektelenségre, az emberi tartás megszűnésére utal.)

A tévében a charme-os, jóképű főszereplő lövöldözik vigyorral az arcán. Gusztáv a fotelből egy lövéssel vet véget a műsornak. A rádiót hallgatva tovább romlik a kedélyállapota. Majd valaki papagájként beszél hozzá a telefonban. (Az ember állattá válása.)

Végül Gusztávnak teljesen elege lesz, keres egy megfelelő nyakkendőt. (Vicces, hogy a tükör előtt állva választja ki, hogy melyik illik hozzá, mintha fontos lenne, hogy halála után milyen benyomást tesz az emberekre.) Érdekes, hogy vörös és fekete csíkos nyakkendőt választ. (Ugyanis sokszor ezt a két színt jellegzetesen a gonosz, a sátán ábrázolásakor szokták használni.) Ezt követően Gusztáv megpróbál véget vetni az életének, de nem sikerül neki. Végző elkeseredésében egy párna és egy üveg bor társaságában elmegy a város szélére, hogy egyedül legyen, és ott leissza magát, majd elalszik a béke és megnyugvás kifejezésével az arcán.

Reggelre ébredve úgy tűnik, jobb a helyzet, mert sikerült elmenekülnie a város és az emberek gépesített, monoton, lélektelen világából.

Ám Gusztávot hatalmas csalódás éri, mikor körbenéz. A körülötte lévő csövekbe rengeteg városlakó menekült. Úgy tűnik, nincs menekvés a lélektelen tömegvilágból, mintha örökké rab lenne az ember. Gusztáv ezt követően eszt veszve szalad ki a képből.